

Nyíri Attila:

Meghatározásaim

Az élet egyirányú utca, ahol megállhatsz, de visszafelé már nem mehetsz.
Az egészséges embernek sok kívánsága van, a betegnek csak egy.
A szű bosszúja a lyuk, a halé a szálka.
A tudatlanság ösrengetegében tudásunk az első fa.
Télen a lakást a meleg színek sem fűtik be.
A szerelem a lét teljességéhez tartozó eszményi valóság.
Utazásnál az embereket csak az utak iránya köti egymáshoz.
A látható űrt térnek hívják.
Ismerkedésnél két kérdőív találkozik.
Nemcsak a kenyér lelke a kovász.
A lavinát is hópihék alkotják
Az emlékezet a feledés kútjából kiemelt gondolat.
Az élet lényege: *boldogítani, és úgy boldogulni.*
A sarat bármilyen magasra dobod fel, mindig visszahull oda, ahová való.
A félelem ikertestvére a szeretet.
A társadalom hanyatlása a torzulás.
Aki a múltban rekedt, jelenről beszél; aki a jövőben él, annak múlt a jelen.
Másokkal vitatkozik a buta, önmagával az okos.
A Nap élő hidrogénbomba.
A lélek, mint az egyéniség meghatározója, kifejezésre jut a művészetekben.
Hosszú betegségnek halál a vége, és a hosszú egészségnek?
Az élet olyan per, amelyben már megszületett a ítélet.
A hallgatás jó nyelvérzékre vall.
A szatíra nem nőnemű szatír.
A szép – *érzékkelhető vagy csak a bensőre ható és viszonyt kialakító – természeti és művészi vagy erkölcsi és értelmi élmény.*
A csigaházak nem változtatnak a beléjük költözött rákon.
A halhatatlanság az emberi emlékezőképesség kiterjesztése.
A giccs *alacsonyrendű igényeket kiszolgáló értéktelen mű, művészi álarcban.*
Kevés ember él, a legtöbb van.
A hazugság útja többféle lehet, az érdeknélküli igazságé csak egy.
Amit elhallgattál, nem kell megismételned.
A valóság a színes álom fehér-fekete változata.
Az álom a leggonoszabb kerítő.
Mindenkivel csak egyszer fordul a kocsí a temetőben.
Az idő olyan, mint szél a vízen: ráncokat hagy.
A hála nem azonos a szerelemmel.
A térlátás nem függ a dioptriától.
Az idő nem születik idő előtt.
Ahogy fogynak az éveink, úgy nőnek az emlékeink.
Az Ős-Egy *az öszlét előtti, alatti és utáni mindenség létezési módjának, irányának és ütemének szüntelenül változó és ellentétekkel egységes, de sokszínűséggel tarkított útja, amelyen haladva ott van egyedül és változatlanul, de örökkévalóan és meghatározatlanul a valós dolgok mögött.*

A viselkedés az elvárás és szokás együjttese.
Külföldre az útlevelelen kívül a sorsunkat is magunkkal visszük.
A **művészet** lelki megnyilatkozás, amely az ember és környezeti viszonyát sűriti hajlama által a szép és leírhatatlan megvalósítására.
Az **Egy** az a végtelen, amelyben a más a végtelennek csak alkotó eleme.
Az értelem színképében együtt van a tudattalan, a tudatos és a tudat feletti.
A tavasz a tél figyelmetlensége.
A **zene** életre kelt költészet.
Egy csepp olaj többet ér, mint két rossz szakmunkás.
A tárgyak kihívására a válasz: a szórakozottság.
A művészi kifejezőképesség, a „szent örület” neve: az ihlet.
Bármilyen drága a fésű, nem tud segíteni azon, aki már megkopaszodott.
Az agglegény olyan ember, aki tanult az apja hibájából.
A **butaság** egyéni vagy csoportos értékítélet a lét, viselkedés és kijelentés alacsony szintjéről.
A tánclépés rím a zene költészetében.
A családi tűzhely lángja a vágy, parazsa a szeretet.
Az előre széttépett képet kirakós játéknak hívják.
A látszat fenntartása függ a szomszédok érdeklődésétől.
A fiatalaság tettrekészségéhez az öregség adja a tapasztalatot.
Az ember a világban egész, csak fejlődése biztosított.
Ha másokat szeretsz, megfész önmagaddal is.
A férfi boldogsága: akarok, a nő boldogsága: akar.
Az emberi tartást nem biztos, hogy csak a fűző biztosítja.
A legveszélyesebb hazugságok azok, amelyek hasonlítanak az igazságra.
A jó mesét előbb elhisszük, mint bármilyen igazságot.
A tizenkettes szám a lét és az idő teljességét adja.
Az értelem kisebbik gyermeke a rejtvény, nagyobbik a bölcselet.
A cél addig nagy, amíg el nem érjük.
A világmindenség azért ilyen, mert a semmiből készült.
A házasság olyan szerződés, amelynek csak a borítóját ismerjük.
A zagyva beszéd olyan, mint levesben a betűtésza.
Késő bánat nem hoz jót, idején kövess jó szót!
A hízelkedő dicsér, de tanácsa mit sem ér.
Nem él bolond a gyönggyel, tudás csak a bölcsnek kell.
A biológiai lét az élet lázadása a halál ellen.
Magad lehetsz és nagy, ha tudod, hogy ki vagy.
Az emberi gondolkodás egy és oszthatatlan.
A szellemi folyamatok mögött anyagi folyamatok állnak.
Női arcon lehet-e szebb szemrevaló, mint egy könnycsepp?
A gyógyítás javítja, a háború rontja a halálozási arányt.
A homálynak kisebb helyre van szüksége, mint a ködnek.
A csoda megmagyarázhatatlan valóság.
A kifejezés és a tett megvalósult gondolat.
A vízityúk nem felnött vízicsibe.
A hal horgászónként mást és mást jelent.
Valami kezdődhet úgy is, hogy a másik visszaüt.
A vágy jóval a lehetőség előtt jár.
A mában élő gyerek nem tudja, hogy a szülő a jövőnek szánja.
A házasság biztosítja válásnál a vagyoni megosztást.
Az úszómedence felfogható víztartálynak is.

Bizonyos sebességnél az út menti fákból kerítés lesz.
 Az unalom fordítottan arányos a hárem létszámával.
 Az idő a tér csapdájában él.
 A **sors** a születés és a halál között a jelenben elrendelten élő létforma körülményeinek lehetséges alakítása.
 A **félelem** a világmindenségben ható szervezett irányítással működő élet felszámolására irányuló törekvés.
 Az **alkalmazkodás** az együttélés körülményeinek feltételeihez való ésszerű hozzáállás.
 A tudomány módszerezett ismeretek összessége.
 A rész az egész fogyatékosága.
 Az elcsépelet szóvirág a nyelv üresjárata.
 A házasember felismerhető a lábtörlő használatáról.
 Hiába van a szép szó, az ellenség nem lesz jó.
 Túrhetővel együtt élj, rossz cserével jön veszély.
 A tökéletesség maga úgy valami, hogy más tökéletességét nem keresi.
 A földi lét egy hosszú utazás rövid állomása.
 A sötétség is fénysebességgel terjed.
 Az élet első fele arra is jó, hogy elrontsuk vele a másikat.
 Sötétben bármely csúcsról ugyanaz a kilátás tárul.
 Az igazságosság tisztességesen a mindenség, tisztességtelenül a hatalom erejének viszonylagos elve.
 Nem mindig az orvos az oka annak, hogy a beteg meghal.
 Az élet megrövidítésének legkellemesebb módja az alvás.
 Aki hallgat, nem biztos hogy bölcs, lehet néma is.
 Némely ember csak azért él, hogy gazdagon halhasson meg.
 A **tudományos fantasztikum** jövőt jósoló mese.
 A növény Hold: „D”-agad, a fogyó Hold: „C”-sökken.
 Az évszakok negyedévre terveznek.
 A nő a férfiban a jövőt látja, a férfi a nőben a múltat.
 A köd átláthatatlan halmazállapot.
 A semmi a meghámozott léggömbhöz hasonlít.
 A szegfűt sokszor csak a drót teszi piacképesé.
 A szintévesztő is tudja, hogy a villanyrendőrön a piros van felül.
 A végtelenség útvesztőjébe csak a képzelet repülhet.
 A lélek készsége az **anyanyelv**, játéka a **beszéd**.
 A **mondat** a beszédnek és az írásnak az az érthető, zárt gondolati egysége, amelyet a beszélő és az író – szóban vagy szavakban – egyszerre elkülönülten közöl.
 A **stílus** a szavak helyes megválasztásán alapuló kifejezési mód.
 Az **anyag** a világegyetemben egymással kölcsönhatáson alapuló, egyensúlyban lévő belső energiájú (rezgés) és tömegű részecske (gömböcske) vagy részecskerendszer (test), amely különböző behatások által életre keltve igyekszik – mozgó tömegű részecskékkel (hullámkeltés, sugárzás stb.) – visszanyerni korábbi állapotát.
 A **számítógép** erkölcs nélküli adathalmaz.
 Ha egy ujj a jövőbe mutat, az ostoba az ujjat nézi.
 A rossz orvos kezel, a jó pedig gyógyít.
 Nem mindegy, látsz vagy vakon baktatsz át az életúton.
 Az isten(ek) az Ős-Egynek van(nak) alárendelve.
 A német és angol „szárnyas szavak” kifejezés elmarad a magyar „szállóige” mögött.
 A **műveltség** olyan öröklött és szerzett adottság, amely lehetővé teszi az emlékező-tehetséggel rendelkező számára a megszerzett ismeretek felhasználását és a meg nem szerzett ismeretek iránti fogékonyságot.

A rettegés és szorongás iszonyatában a felfokozott gyávaság félelemmé válik.
A fiatal a világmegváltást a végtelen hosszú jövőnek szánja, de közben a minden másképpen van, és megöregedve nagyon is rövidnek látja a múltat.
A papok hisznek Istenben, de akkor miért van a templomokon villámhárító?
A metronómot, amely ütemet mér és nem időt, a kezdő muzikusok bosszantására találták ki.
A **tragédia** az élet lényegéről szól, ahol a hős tudatosan cselekszik, és abban nyilvánul meg személyisége.
Szerintem minden baj oka az lehet, hogy egy ostoba nép soká vezettet egy nagyon is intelligens nemzetet.
Az irodalmi alkotásokat az idő szüli, majd jórészt elemészt.
A művészi képzelet a mindennapit valószerűen és valószerűtlenül is megfelelő formába öntheti.
Az értelmi tevékenység pillanatnyi zavara szüli megkésve az utólag támadt jó ötletet.
Az előírt cselekvéssor: munka, az önként vállalté: szórakozás.
A **rend** természeti- és emberi törvények, tárgyak és megnyilvánulási formák tiszteletben tartása és helyretétele.
Az **érzelem** a valósághoz való viszony.
Az izgalom frissít, a vereség tanít.
A hadviselés az emberiség ostobasága és gonoszsága.
A **könyv** írásjelekbe rótt lélek.
A képzelet alkotását az emlékezet őrzi.
A nők sohasem elemzik azt, ami nem történt meg.
A vallások koholt elvei alig különböznek az embereket megnyomorító ezernyi mástól.
Az élő mozgása esetleges, így nehezebben kiszámítható.
Az élet útvesztő, ahol az emlékezet az előttünk lévő részt még nem – a mögöttünk lévő már csak ő – ismeri.
A legméltóbb mű megszülése még várat magára.
A képzelőerő megvalósítható és megvalósíthatatlan rögtönzés.
A népi realizmus nem a létező tény megismerése, hanem az emlékezésen alapuló maradandó erkölcsi érvényű életformák elismerése.
A romantika nem a valóságos életet tükrözi, hanem annak meghamisított képmását.
A **nemzeti lélek derűje** (a humor) az össze nem illő helyzet-, cselekvés-, megjelenés- és beszédformák bemutatásával vagy leírásával a nevetést szolgáló, javító szándékú üzenet.
A szorgalom az élet sója.
Nép esetén azonos a nyelv, de különböző az eredet; nemzet esetén a nyelv és az eredet is azonos.
Az időt az ember hozta létre, de csak a lelke utazhat benne.
Sejtelek a remény vagy félelem bekövetkezését megelőző gondolat.
Az, aki jól ismeri a magyar nyelvet, tudja, más a szerelem, s más a szeretet.
Az elképzelhető jövő érdekes, józan álom.
Ami a Kárpáton innen igaz, az a Kárpáton túl tévedés.